"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ- ಭಾರತವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿ- ಶಿವಜಯಂತಿಯೇ ಗೀತಾಜಯಂತಿಯಾಗಿದೆ, ಗೀತೆಯಿಂದಲೇ ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಜಯಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ"

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರವೇನಾಗಿದೆ? ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪಕರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ತಂದೆಯು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಬಲ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಬಲದಿಂದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪಕರು ಯಾರನ್ನೂ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಮಾ0iÉ ಯ ರಾಜ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ತಂದೆಯದೇ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರೇ ಪಾವನರಾಗುವ ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ಈ ಪಾಪದ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ............

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಪದ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯದ ಪ್ರಪಂಚ ಅಥವಾ ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಪ್ರಪಂಚವು ಈ ಭಾರತವೇ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಭಾರತವೇ ಪುಣ್ಯದ ಪ್ರಪಂಚ, ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ, ಭಾರತವೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು, ಭಾರತವೇ ನರಕವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಮಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಮಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಸುಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾಮಚಿತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಾಮಚಿತೆಯಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಇವು ತಿಳಿಯುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ ಅಲ್ಲವೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ- ಯಾವ ಭಾರತವು ಪತಿತ, ದುಃಖಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ಭಾರತವು ಪಾವನ, ಸುಖಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದಿಸನಾತನ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈಗ ಆದಿಸನಾತನ ಎಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ? ಆದಿ ಎಂದರೇನು ಮತ್ತು ಸನಾತನ ಎಂದರೇನು? ಆದಿ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯಯುಗ ಅಂದಾಗ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದರು? ಇದಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ- ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿದ್ದರು, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ಯಯುಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದರು ಆದರೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಸಂತಾನರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸಂತಾನರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಆದರೆ ತಂದೆಯನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ತಂದೆಯನ್ನಂತೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಹಿಂದೂಧರ್ಮವಂತೂ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಂತೂ ಭಾರತದ ಹೆಸರಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಭೆಯೆಂದು ಅವರು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಈಗ ಶ್ರಿಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಮಯಿ ಶಿರೋಮಣಿ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ಗೀತಾಜಯಂತಿಯನ್ನೂ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನೂ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಜಯಂತಿ ಯಾವಾಗ ಆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ನಂತರ ಕೃಷ್ಣನ ಜಯಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಶಿವಜಯಂತಿಯ ನಂತರ ಗೀತಾಜಯಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಗೀತಾಜಯಂತಿಯ ನಂತರ ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಗೀತಾಜಯಂತಿಯಿಂದಲೇ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಗೀತಾಜಯಂತಿಯ ಜೊತೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಸಂಬಂಧವೂ ಇದೆ ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಮಾತು ಬರುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಮೂರುಸೈನ್ಯಗಳಿತ್ತೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾದವರು, ಕೌರವರು ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾದವರು ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪಾನ ಸೇವಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಕುಲದ ವಿನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರೇ, ಅವರೇ ಯುರೋಪ್ವಾಸಿ ಯಾದವರಾದರು ಅಂದಾಗ ಒಂದು ಅವರ ಸಭೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ವಿನಾಶವಾಯಿತು, ಪರಸ್ಪರ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೌರವ ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರಿದ್ದಾರೆ. ಕೌರವರೂ ಸಹ ವಿನಾಶ ಹೊಂದಿದರು ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರದು ವಿಜಯವಾಯಿತು ಅಂದಾಗ ಈಗ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ- ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತ ಯಾರು? ಯಾರು ಸಹಜಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸಹಜ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿ ರಾಜರಿಗೂ ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು ಅಥವಾ ಪಾವನಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು? ಏನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬಂದನೇ? ಕೌರವರಂತೂ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕೌರವ-ಪಾಂಡವರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ 16 ಕಲೆಗಳಿತ್ತು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಂತರ ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಮನದು 14 ಕಲೆಗಳಾಯಿತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ರಾಜರಿಗೂ ರಾಜ ಅಥವಾ ರಾಜಕುಮಾರರಿಗೂ ರಾಜಕುಮಾರ, ವಿಕಾರಿ ರಾಜಕುಮಾರರೂ ಸಹ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಯುಗದ 16 ಕಲಾಸಂಪೂರ್ಣ ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು, ನಾವು

ವಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರರೂ ಸಹ ಹೀಗೆ0iÉ◌್ಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಶಿವಜಯಂತಿಯೂ ಇದೆ, ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಮಂದಿರಗಳೂ ಸಹ ಅವರದೇ ಆಗಿದೆ, ಅವು ನಿರಾಕಾರ ಶಿವನ ಮಂದಿರವಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನೇ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನೂ ಸಹ ದೇವತೆಗಳೇ ಆದರು.

ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೋಡಿ, ಶಿಜಯಂತಿಯು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಶಿವನನ್ನೇ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ಅರ್ಥಾತ್ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುವ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಗಾಂಧೀಜಿಯೂ ಸಹ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ- ಶಿವಜಯಂತಿಯು ಗೀತಾಜಯಂತಿಯೇ ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಯು ಗೀತಾಜಯಂತಿಯೇ? ಈಗ ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಯೆಂದು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಶಿವಜಯಂತಿಯು ಯಾವಾಗ ಆಗಿತ್ತು ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿವನಂತೂ ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲು ಶಿವಜಯಂತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲಭೂಷಣರು ಯಾರು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು- ಭಾರತವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಶಿವಜಯಂತಿಯೇ ಗೀತಾಜಯಂತಿಯೆಂದು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುವುದು. ನಂತರ ಗೀತೆಯಿಂದಲೇ ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ರಾಜಾಧಿರಾಜನ ಜಯಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಂತೂ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಜನ್ಮಪಡೆದು ಗೀತೆಯನ್ನಂತೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಈ ಮಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಪಾಂಡವ ಮತ್ತು ಕೌರವರ ಸಭೆಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪಾಂಡವಪತಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಸಹಜಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಹಜರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲಿ ಯಾವುದೇ ಯುದ್ಧದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ವಿಜಯ ಪಾಂಡವರದಾಗಿದೆ, ಯಾರಿಗೆ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಹಜ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು ಅವರೇ 21 ಜನ್ಮ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ-ಚಂದ್ರವಂಶಿಯರಾಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಅಂದಾಗ ಇದನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಭೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಸಭೆಗಳಂತೂ ಬಹಳಷ್ಟಿವೆ- ಲೋಕಸಭೆ, ರಾಜ್ಯಸಭೆ. ಈ ಹಿಂದೂಸಭೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಮೂರುಸೈನ್ಯಗಳೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ- ಯಾದವರು, ಕೌರವರು ಹಾಗೂ ಪಾಂಡವರು...... ಮತ್ತು ಇವರು ಇರುವುದೂ ಸಹ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ. ಈಗ ಸತ್ಯಯುಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಜನ್ಮದ ತಯಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗೀತೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ತರುವುದು? ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಕೃಷ್ಣನಿಗೇನಾಗಿದೆ! ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಈಗ ಅವರು 84ನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಇವರನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಷ್ಣನೇ ಕೃಷ್ಣನಿದ್ದಾನೆ, ಕೃಷ್ಣನೇ ಈ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಭಕ್ತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ರಾಧೆಯ ಭಕ್ತರು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ರಾಧೆಯೇ ರಾಧೆ..... ನಾನೂ ರಾಧೆ, ನೀವೂ ರಾಧೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಮತಗಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈಶ್ವರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಕೃಷ್ಣನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ, ಕೆಲವರು ರಾಧೆಯು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಆ ತಂದೆಯು ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಭೆಯವರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ, ಅವರು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರವಂತೂ ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನೇ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ನಿರಾಕಾರ, ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ಯಾರಿಗೂ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವಾಗ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಆಗಲೇ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ನೀವು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು- ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ನಿರಾಕಾರ, ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಜಯಂತಿಯೇ ಗೀತಾಜಯಂತಿಯಾಗಿದೆ, ಇದರ ಮೇಲೆ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತು ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕು. ನಿರಾಕಾರ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪತಿತ-ಪಾವನನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಏನೆಲ್ಲವೂ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮನುಷ್ಯರ ಮತದಂತಿದೆ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮನುಷ್ಯರೇ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರವಂತೂ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಮಕ್ಕಳ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಭಿಕಾರಿಯಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾನೇ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗೀತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವವರು ಭಲೆ ಗೀತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಂತೂ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನು ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು, ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ರಚಿಸಿ

ಹೊರಟುಹೋದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಆ ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೆ ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗೀತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತ್ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಗೀತೆಯನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ಗೀತೆಯೊಂದಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಅನ್ಯಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ನೀವು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗುತ್ತೀರೆಂದು ಅನ್ಯರ್ಯಾರೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಕುಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಜಮುನಾಜಲವನ್ನು ಕುಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಗಾಜಲಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವಿಕೆಯಿದೆ. ಅನೇಕ ವೈಷ್ಣವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಹನಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಲೆಂದು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇದು ಜ್ಞಾನಾಮೃತಧಾರೆಯಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ 21 ಜನ್ಮಗಳ ದುಃಖವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಚೈತನ್ಯ ಜ್ಞಾನಗಂಗೆಯರು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಆ ನೀರಿನ ನದಿಗಳಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಯಾವುದೇ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೇ! ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾನ ಕೇಳಿದರೂ ಸಹ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ಶಿವತಂದೆಯ ಜ್ಞಾನಗಂಗೆಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಗೀತಾಜ್ಞಾನದಾತ ಒಬ್ಬ ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪತಿತರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಹೇ ಅರ್ಜುನ, ಹೇ ಸಂಜಯ.... ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಶಿವಜಯಂತಿಯು ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು- ಶಿವ ನಿರಾಕಾರನಾದರು, ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಆನಂದಸಾಗರನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಜ್ಞಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ದಯೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಜ್ಞಾನವೇ ದಯೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ದಯೆ ತೋರಿಸಿ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್, ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ದಯೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಿರಾಕಾರ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ಶಿವಜಯಂತಿಯೇ ಗೀತಾಜಯಂತಿಯೋ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯಯುಗೀ ಸಾಕಾರ ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿ ಗೀತಾಜಯಂತಿಯೇ ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳೇ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಸಂದೇಶಕ ಮುಂತಾದವರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದ್ವಾಪರದಿಂದ ಮಾಯೆಯ ರಾಜ್ಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಯಾವಾಗ ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ನಾವು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದೇ ಮತ್ತೆ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರತೆಯ ಬಲದಿಂದ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಅಪವಿತ್ರವಾಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಧರ್ಮಗಳಾಗಿವೆ ಇದರಿಂದಲೇ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ರೆಂಬೆ-ಕೊಂಬೆಗಳು ಹೊರಡುತ್ತವೆ. ಶಿವಜಯಂತಿ, ಗೀತಾಜಯಂತಿಯು ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತವೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಒಂದೇ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಿಯಾತಿಪ್ರಿಯ ತಂದೆಯು ಇಷ್ಟು ಸಹಜ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರದು ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತವಾಗಿದೆ. ನೀವೀಗ ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕು- ನಿರಾಕಾರ, ಜ್ಞಾನಸಾಗರನ ಜಯಂತಿಯು ಗೀತಾಜಯಂತಿಯೋ, ಸತ್ಯಯುಗೀ ಸಾಕಾರ ಕೃಷ್ಣನ ಜಯಂತಿಯು ಗೀತಾಜಯಂತಿಯೋ? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಮಾತು ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿ ಆಗ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಪಂಡಿತರು ಬಂದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಗುರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಜಯಂತಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಹಿಂದೂಮಹಾಸಭೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಅವರದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ ಆಗ ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಸಭೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಭೆಗಳು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿವೆ ಅಂದಾಗ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು- ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆದಿಸನಾತನ ಸಭೆಯು ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರದು, ಪಾಂಡವರದ್ದಾಗಿದೆ. ಪಾಂಡವರೇ ವಿಜಯವನ್ನು ಪಡೆದರು ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದರು. ಈಗಂತೂ ಯಾವುದೇ ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ಸಭೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳ ಸಭೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿದೆ ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಗಳಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಾಂಡವ ಸಭೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ಆದಿಸನಾತನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಭೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಲ್ಲ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಶಿಖೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಹೆಸರಲ್ಲಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಭೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವವರೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರಬೇಕು, ಇದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಪರಾಕಾಷ್ಠತೆಯೂ ಬೇಕು. ನಿರಾಕಾರ ಶಿವನೇ ಗೀತಾಜ್ಞಾನದಾತ, ದಿವ್ಯಚಕ್ಷುವಿದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಯಾರು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರೋ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಸೇರಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಯುದ್ಧದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ಸ್, ಕಮ್ಯಾಂಡರ್ಸ್ ಮೊದಲಾದವರ ಸಭೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾರಥಿಗಳಿಗೆ ಕಮ್ಯಾಂಡರ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ರಚಯಿತ, ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಹಾಸಭೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಆದೇಶ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನು ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಯೋಗವನ್ನಿಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ನೀವು

ಹಾರುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ. ಮಾಯೆಯು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಯೋಗವನ್ನಿಟ್ಟಾಗ ನೀವಾತ್ಮರು ಹಾರುತ್ತೀರಿ, ಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪ್ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಜ್ಞಾನಾಮೃತಧಾರೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿರೋಗಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಮಾ||ದಯಾಸಾಗರ ದಯಾಹೃದಯಿಗಳಾಗಬೇಕು.

2. ಜ್ಞಾನದ ಪರಾಕಾಷ್ಠತೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ಶಿವಜಯಂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಶಿವಜಯಂತಿಯೇ ಗೀತಾಜಯಂತಿಯಾಗಿದೆ, ಗೀತಾಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಜನ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ವರದಾನ: ದಿನಚರ್ಯೆಯ ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತಹ ಪೂಜ್ಯ, ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮ ಭವ.

ಪೂಜ್ಯ, ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮರ ಗುರುತು ಆಗಿದೆ - ಅವರ ಪ್ರತಿ ಸಂಕಲ್ಪ, ಮಾತು, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಸ್ವಪ್ನ ಯಥಾರ್ಥ ಅರ್ಥಾತ್ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಪ್ರತಿ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿರುವುದು. ಹೀಗಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೀಗೇ ಮಾತನಾಡಿದೆ, ಮಾತು ಹೊರ ಬಂದಿತು, ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆ, ಆಗಿ ಹೋಯಿತು ಎಂದು. ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮ ಸದಾ ದಿನಚರ್ಯೆಯ ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥ, ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಪ್ರತೀ ಕರ್ಮದ ಪೂಜೆಯೂ ಸಹ ಆಗುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಪೂರ್ತಿ ದಿನಚರ್ಯೆಯದ್ದು ಆಗುವುದು. ಏಳುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಲಗುವವರೆಗೆ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಕರ್ಮದ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು.

ಸ್ಲೋಗನ್: ಸೂರ್ಯವಂಶಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸದಾ ವಿಜಯಿ ಮತ್ತು ಏಕರಸ ಸ್ಥಿತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.